

SCHILLER INSTITUTTET

[* si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) * www.schillerinstitut.dk *

Fred gennem økonomisk udvikling Ugeavis 40 – 2014

Seneste fra Schiller Instituttets formand,
Tom Gillesberg:

Læs Schiller Instituttets Nyhedsorientering for september måned, med en udførlig rapportering af Helga Zepp-LaRouches nylige to-ugers besøg i Kina, hvor hun på konferencer og i interviews til de kinesiske medier gav Schiller Instituttets input til, hvilken videre vej, Kina skal vandre i sin strategi for at bygge en Ny Silkevej og fremme BRIKS' globale udviklingsdagsorden.

Lyt til seneste nyhedsopdatering på Radio Schiller:

www.schillerinstitut.dk

**KOM TIL POLITISK
ORIENTERINGSMØDE**
v/Tom Gillesberg:

Torsdag 9. oktober kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor, Sankt Knuds Vej 11, kld.
tv., 1903 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06
Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus: Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar! Vær en Nationsbygger!

I dette nummer:

HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
Om den moralske overlegenhed hos BRIKS-landenes
statsledere, Læs s. 2

Fra LaRouche-bevægelsen:
26. september 2014: USA: Lyndon LaRouches lancerer en hasteappel for at foregribe et diktatur, Læs s. 1

Andre Nyheder:
Global renaissance for kernekraft accelererer: Sydafrika og Rusland underskriver atomaftale, Læs s. 4

Et ud af hvert niende menneske er sulten, Læs s. 4

Fra LaRouche-bevægelsen 26. september 2014:
USA: Lyndon LaRouches lancerer en hasteappel for at foregribe et diktatur

Da Lyndon LaRouche i dag hørte om Eric Holders (USA's justitsminister, -red.) tilbagetræden, var hans respons som følger:

»Spørgsmålet her er, den indlysende pointe er, at Obama, og det, han står for, er ved at overgå til et vilkårligt diktatur over USA og andre. Det er, hvad planen går ud på. Og det er, hvad vi må håndtere. De ved, at de er færdige.

Derfor søger de at oprette et diktatur i USA og videre endnu. Det er, hvad vi må håndtere.

Vi kan ikke vente og gradvist forhindre et diktatur. Vi må foregribe et diktatur over USA: det er den lektion, vi må koncentrere os om.

En hvilken som helst forandring, med hensyn til personstaben, vil ske kollektivt, hvis det sker, som jeg tror, det vil; det vil ske som en generel udskiftning af staben, til et rent diktatur med en virkelig nazi-lignende stab. Ligesom det, vi havde tilbage i tiden, da vi begyndte med hele systemet med J. Edgar Hoover. Så det, vi har i udsigt, er et diktatur i stil med J. Edgar Hoover, men en fuldt udviklet form for diktatur. Det er, hvad vi holder øje med, og det er, hvad vi må forhindre.

Løsningen er, at vi kan bekæmpe dette: for vi har – i Indien, Kina osv. – vi har kræfter på globalt plan, som er på vores side. Og derfor må vi omgående skride til handling for at forbinde vore kræfter med Kinas og Indiens, osv.: og det er den eneste måde, hvorpå vi kan håndtere det her.

Og der er ingen små afstemninger, eller små taktikker, som vil afstedkomme noget godt. Der vil ske noget, ligesom det, der skete i Frankrig, under den Franske Revolution. Og det er, hvad vi har kurs mod, når det amerikanske folk bliver vækket i en sådan grad med hensyn til deres kvaliteter og kvantiteter, at de træder i aktion for at forhindre etableringen af et diktatur i USA, selv i den allernærmeste fremtid. Og det er, hvad vi må håndtere. Hvis vi standser det, hvilket vi kan gøre ved andre midler – dvs. ved at skabe flere allierede internationalt – hvis vi gør det, kan vi redde USA, og redde civilisationen. Og hvis vi ikke gør det, mister vi civilisationen.

Og jeg mener, at vi skal signalere dette vidt og bredt. Det vil i vid udstrækning sige i hvert område af nationen, og bredt sagt med hensyn til befolkningen i hver del af nationen.

(Fortsættes side 3)

HOVEDARTIKEL:**Helga Zepp-LaRouche: Om den moralske overlegenhed hos BRIKS-landenes statsledere**

28. september 2014 – Der findes i øjeblikket to fuldstændig forskellige grupperinger af stater i verden, som på et ganske afgørende punkt adskiller sig fra hinanden: Deres statslederes moralske kvalitet. På BRIKS-landenes og en hel række andre udviklingslandes eller såkaldte fremvoksende landes side finder vi statsoverhoveder, som modigt forsvarer deres befolknings almene vel og derudover forsøger at bringe hele verden ind i en harmonisk, ensartet dynamik. På den anden side præsenterer lederne af det såkaldte »frie Vesten« sig som nådesløse statholdere for bankerne, kasinoøkonomien og en arrogant politik, som ud over at forsvare deres egen magtposition næppe anerkender nogen etisk norm. Hvis den atlantiske verdens borgere ikke af de ensrettede medier blev afskåret fra at danne sig et billede af den parallelverden af stater, som siden BRIKS-staternes topmøde i Brasilien i juli måned har været motiveret af en ligefrem betagende stemning for opbygning, ville en begejstret kulturoptimisme for længst have grebet om sig i Europa og USA. Men det er kun et spørgsmål om ganske kort tid, før disse nyheder fra den Nye Verden ikke mere kan undertrykkes.

Men før dette sker, trues netop denne vestlige verden ikke blot af terrorangreb, som udgår fra IS-grupperingen, Al-Nusra og andre Al-Qaeda-aflæggere, men også af en skærpelse af politistatsmetoder, som faren for terror faktisk er en lejlighed til og et påskud for at indføre. Lyndon LaRouche har netop, i forbindelse med den skandaleombruste, amerikanske justitsminister Eric Holders tilbage-træden, advaret om, at, i USA tyder alt på, at en yderligere skærpelse af politistatsmetoder truer i den nærmeste fremtid, metoder, som allerede blev etableret efter angrebene den 11. september – og at denne skærpelse kan gå så vidt som til etableringen af et fascistisk diktatur, og det ikke alene i USA. Dette må for enhver pris forhindres, og det findes der absolut muligheder for, ikke mindst gennem offentliggørelsen af de 28 sider af den oprindelige rapport fra Kongressens kommission til undersøgelse af 11. september 2001, og som omhandler finansieringen af terroristerne og Saudi Arabiens rolle. Frem for alt må den amerikanske befolkning og verdensoffentligheden blive sig denne fare bevidst.

Den irakiske ministerpræsident Al-Abadi har advaret om, at man, ud fra forhør af tilfangetagne IS-terrorister, som stammer fra USA og Frankrig, kan slutte, at der er planlagt terrorangreb i amerikanske og franske undergrundsbaner.

Udenrigsministeriet i Berlin udstedte på sin side en advarsel om, at der er en forhøjet risiko for tyske borgere i forbindelse med 24 afrikanske, arabiske og asiatiske stater, nemlig de stater, hvor islamiske terrorgrupper er aktive.

Hvor rejsen skal gå hen bliver tydelig i de nye antiterrorlove, som det australske Senat netop har vedtaget, og som gør det praktisk muligt for efterretningstjenesten totalt at udspionere enhver borger og overvåge hele det

australske internet, såvel som straffe »ansvarsløse« journalister eller »whistleblowers« med ti års fængsel. Kritikerne af denne lov henviser til, at personer under disse omstændigheder aldrig vil få at vide, i forbindelse med hvilke operationer, de skulle have forholdt sig »ansvarsløse«, da disse jo er hemmelige.

I Europa, hvor en opklaring og korrektion af NSA's, GCHQ's og formodentlig også BND's, og andres, totale udspionering af borgerne, under alle omstændigheder stadig lader vente på sig, truer denne nye advarsel om terror med hurtigt at kvæle de skrøbelige små stemmer, som kommer fra oppositionen mod dette Orwellske diktatur. Faren for et fascistisk diktatur under påskud af terrorbekæmpelse er ligeså reel, som faren for, at situationen i Mellemøsten eller situationen omkring NATO's konfrontation over for Rusland skal føre til Tredje Verdenskrig. Men chancen for, at denne mislykkede politik snart vil blive erstattet af en ny politik, er kæmpestor.

Den bedste indikator for en ny, verdenspolitisk geometri var begivenhederne inden for rammerne af årets FN-Generalforsamling i New York. Alt imens præsident Obama forsøgte at demonstrere »lederskab« med tre, maniske taler – om kampen mod den menneskeskabte klimaforandring, om krigen mod ISIS-terrorismen og om en særdeles forsinket mobilisering imod Ebolakrisen – så demonstrerede statslederne for den nye, økonomiske verdensorden med deres taler, at den intimiderende atmosfære fra den såkaldte Washington-konsensus – ifølge hvilken kun det eksisterer, som behager Wall Street og City of London – er noget, som hører fortiden til. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi bekendtgjorde efter et separat møde mellem de fem BRIKS-staters udenrigsministre, at deres nationer ville udbygge processen med et forstærket samarbejde inden for politiske, økonomiske og videnskabelige områder, som var blevet aftalt i Fortaleza i Brasilien, og desuden ville udvikle fælles strategier og løsninger for de farligste konflikter i verden.

Den brasilianske præsident Dilma Rousseff gjorde det, i sin åbningstale til Generalforsamlingen, meget klart, hvor rødderne til disse farlige konflikter skal findes, nemlig i Blairs og Obamas totalt mislykkede politik, den såkaldte »Responsibility to Protect«-doktrin (R2P) – ansvar for at beskytte – som har leveret påskuddet til fuldstændigt at tilsidesætte staternes suverænitet, som er forankret i folkeretten. Man havde, sagde hun, i Syriens, Iraks, Libyens, Nordafrikas og Ukraines tilfælde set, at magtanvendelse er fuldstændig uegnet til at fjerne de dybereliggende årsager til konflikterne. Hver ny militærintervention havde, i stedet for at bringe fred, kun forstærket disse konflikter.

Dilma Rousseff sagde endvidere, at NATO i Libyens tilfælde havde misbrugt R2P-konceptet til at gå langt ud over mandatet fra FN's Sikkerhedsråd og bombardere landet, bevæbne militser og sætte et regimeskift i gang. Dette havde imidlertid kun forstærket terrorismen, styrtet befolkningen ud i et kaos af et utroligt omfang og ført til tortur, kidnapning, voldtægt og ulovlig fængsling og henrettelser. BRIKS-staterne opfatter sig selv som en modpol til den gamle struktur (globaliseringspolitikken),

som ikke er i stand til at fjerne de risici, som udgør en fare for hele planeten, sagde hun.

Lige så klar var Argentinas præsident Cristina Fernández de Kirchner i sin tale til FN's Sikkerhedsråd den 24. september, hvor hun sad kun to pladser fra præsident Obama. Hun henviste til Pave Frans, som har sagt, at Tredje Verdenskrig allerede var begyndt, og at den nuværende politik kun havde haft permanente blodudgydelser til følge. Hun fremhævede den omstændighed, at ligesom Osama Bin Laden, som oprindeligt var uddannet af USA til krigen mod Sovjetunionen, vendte sig mod USA, så snart denne krig var forbi, så slutter de personer, som endnu for et år siden blev fejret og bevæbnet som »frihedskæmpere« i Libyen og Syrien, med det formål at styrte Assadregeringen, sig nu til ISIS-terroristerne som USA's svorne fjende.

Repræsentanter for BRIKS-staterne fremhævede Egyptens rolle med hensyn til dets succesrige politik for konfliktløsning og præsident al-Sisis lederskab, som på afgørende vis har fremmet fredsprocessen i Mellempøsten, idet han mæglede mellem de palæstinensiske grupperinger og nu traf foranstaltninger til at genopbygge Gazastriben, som blev forvandlet til murbrokker og aske af Israels tæppebombning.

Mange andre deltagere i årets FN-Generalforsamling i New York beretter ligeledes om en totalt forandret stemning, hvor etableringen af en global alliance af stater, hvis regeringer ikke længere er bange for at sige sandheden om Washingtons og Londons mislykkede politik, fylder enhver, som er interesseret i løsninger, med optimisme.

Denne nye gnist kom også til udtryk i en bemærkelsesværdig tale, som den kinesiske præsident Xi Jinping holdt på en konference i anledning af 2565-året for Konfucius' fødsel. Han understregede, hvor vigtigt det er at pleje den traditionelle, kinesiske kultur, fordi kulturen udgør en nations sjæl. Den fremragende, traditionelle kultur må forbindes med den moderne kultur, således, at der kan opstå noget nyt af det. Det er lige så vigtigt, sagde han, at erkende andre kulturers styrke og væsen for at forstå den kinesiske kulturs værdighed, selvtillid og styrke. Enhver kultur må værne om sin egen tænkning og kultur samtidig med, at den forstår og respekterer andre kulturer.

Dette budskab har desværre endnu ikke nået den tyske regering, fra hvilken man hidtil intet har hørt om Leibniz, Lessing eller Schiller. I stedet for stillede finansminister Schäuble sig til rådighed for en helsides annonce fra gribbefondene og deres lobbygruppe, American Task Force Argentina, hvor han lod sig citere med fjendtlige og faktisk falske udsagn imod Argentina. Dermed har Schäuble stillet sig på deres side, som er skyldige i verdens dystre tilstand. Heldigvis vil deres politiske karriere snart være forbi.

(Fra side 1)

Vi bør ikke forudsige nogen enkeltstående mulighed [dvs. med hensyn til at erstatte Holder]: det, vi har udsigt til, er noget virkelig ondt. Det ultimative onde. Og vi må

foregribe det ultimative onde. Vi behøver ikke forsøge at forhandle det ultimative onde. Det er for sent; men vi har hjælp. Vi har kilder til hjælp, og vi må forstå, at det, der foregår i Sydamerika, nogle steder, det, der foregår i Afrika, det, der foregår i Indien og Kina, hvad der foregår i Rusland: alle disse ting er vigtige elementer, som kan redde USA's eksistens som system.

Det, man må gøre, er at sige, 'Vær ikke dumme.' Faren er, at det politiske skift, med hensyn til den amerikanske regering, er en plan for at etablere et diktatur i USA. Og I, borgere i USA, gør klogt i at komme på forkant med det her, og handle for at forhindre det. Og det første, som I skal have smidt ud, er præsidenten. Han er det primære affald, som skal fjernes.

Dette er en plan for et verdensomspændende tyranni. Dette handler om et terrorregime på globalt plan, inklusive, især, i USA. Hvis vi ikke vælter Obama nu, vil vi få folkemord i USA, under et diktatur. Det er situationen.

Vi har en begrænset tidsperiode, et begrænset tidsforløb, i hvilket vi kan forhindre et diktatur af værste slags, i og uden for USA. Vi har meget lidt tid til at mobilisere os, og mobilisere vores nations borgeres sind.

Alle beviserne er der, man skal bare kigge efter dem. Og den måde, hvorpå folk ikke kigger efter det, skyldes den kendsgerning, at de antager, at der er en vis fare af en art, som de ønsker at hæge om, skal vi sige, som en mulighed, og i deres hægen af denne mulighed mister de overblikket over det monster, som er på vej ned over dem. Vi må advare befolkningen om den umiddelbare trussel fra deres system.

Dette må vi gøre klart og sige 'Hold op med at være dumme. Er I ikke klar over, hvad det er, der er på vej ned over jer? Ved I ikke, at I må gøre noget ved det her nu? Ved I ikke, at I må mobilisere kræfterne i USA for at få USA's befolkning til at forsvare selveste deres eksistens som en fri nation – at de befinder sig på randen af faktisk at miste enhver frihed i USA.' Og de forsøger at udglatte vejen til en mere komfortabel løsning, som de ikke vil finde. Vi må foregribe situationen, vi kan ikke følge denne tendens.

Der er en anden faktor i det her, som man må tage i betragtning:

Vi har Kina. Kina er en af planetens største nationer. Det er det nu. Ikke blot en betydelig nation med hensyn til befolkning, men landet er også en betydelig nation med hensyn til udvikling. Så er der tilfældet Indien. Indien er i den seneste periode pludselig vokset som magt, i meget stor stil. Det vil blive meget vigtigt. Og man vil opdage, at der er en mulighed for, at nogle af disse nationer, som er meget betydelige nationer med hensyn til deres magt, vil slå sig sammen, og de vil se faren for en nazi-lignende organisation i USA, forsøget på at skabe dette. Det vil de se, og de vil handle for at forhindre det. Vores opgave er at erkende, at dette er situationen, og det er der, vi må placere os. Det vil ryste fascisterne noget, udfordre dem, eller sådan noget.

Vi ser, at Kina nu tager initiativer imod dette tyranni, som er på vej ned over mange nationer. Der foregår noget tilsvarende i andre nationer.

Rusland er faktisk meget betydningsfuld. Det har svagheder i sin struktur på grund af sin isolation, på visse områder; men man vil opdage, at Kina, Indien, andre asiatiske og eurasiske lande, og nogle andre dele af verden, der stadig har mod, som f.eks. i Europa eller Sydamerika:

Disse lande vil kæmpe, hvis de opmuntres. Og vi må opmuntre disse mennesker ved at gøre det klart, hvad planen er, hvad mulighederne er. Det er dér, vi kommer ind i billedet. Vi kommer ikke ind i billedet på basis af store styrker. Vi må først og fremmest tænke meget, meget klart, og meget, meget intelligent. Vi må overliste sjoverne, kort og godt.«

Global renæssance for kernekraft accelererer:

Sydafrika og Rusland underskriver atomaftale
22. september 2014 – Tempoet for kontrakter om at bygge nye kernekraftværker fortsætter med at accelerere over hele verden. Det vil sige, verden uden for USA og Europa, med Finland som den noble undtagelse.

I dag underskrev Sydafrika og Ruslands Rosatom en aftale om konstruktion af op til otte kernekraftreaktorer i Sydafrika, til produktion af 9.6 GW elektricitet, en forøgelse på 23 % af den nuværende installerede kapacitet i Sydafrika. Den nuværende kapacitet på 42 GW inkluderer allerede 1.8 GW kernekraft, der genereres i Koeberg nord for Cape Town og gør Sydafrika til det eneste land på det afrikanske kontinent, der i øjeblikket har atomkraft. Rosatom planlægger, at de nye anlæg skal sættes i drift i 2023. Det strategiske partnerskab, der vurderes til \$40 - \$50 milliarder, blev underskrevet og annonceret på sidelinjen af det Internationale Atomenergiagenturs konference i Wien. Det er sandsynligvis det største regeringsprojekt i Sydafrikas historie. Rusland vil yde et større bidrag til projektets finansiering med et lavrentelån.

Aftalen inkluderer også partnerskaber for konstruktion af en ny forsøgsreaktor, assistance til udvikling af kernekraftinfrastruktur og træning af specialister på russiske universiteter.

Ved underskrivelsesceremonien sagde Sergei Kiriyenko, direktør for Rosatom, »Rosatom er parat til at assistere Sydafrika i skabelsen af et industrikompleks i verdensklasse, fra atombændstofcyklussens begyndelsesstadiet og til design og produktion af udstyr.« Han tilføjede med ITAR-TASS' ord, at »dette vil tillade Rusland og Sydafrika fremover at udføre fælles projekter i tredjeverdenslande. Projektet vil også skabe tusindvis af nye jobs og generere lokale kontrakter til en værdi af op til \$10 milliarder.«

Sydafrikas energiminister Tina Joemat-Petterson sagde, »Denne aftale åbner sydafrikansk adgang til russiske teknologier, finansiering og infrastruktur, og tilvejebringer en egentlig og solid platform for fremtidigt ekstensivt samarbejde.« Ifølge ITAR-TASS' referat tilføjede hun, at Sydafrika er interesseret i udvikling af fredelig udnyttelse af kernekraft som aldrig før, som drivkraft for økonomisk vækst.

Sydafrikas øjeblikkelige elektricitetssituation ser så dystert ud, at det har en reservekapacitet på kun 1 %. Som

et resultat er der perioder med midlertidigt blackout. Den sydafrikanske regering planlægger at øge reservekapaciteten til 19 % i år 2019 ved at sætte kulfyrede kraftanlæg, der i øjeblikket bliver bygget, i drift.

ITAR-TASS sammenfatter: »Rusland er også parat til at tilvejebringe et lavrentelån for projektet. Ekspert siger, at det vil tillade Sydafrika at bygge sin egen kernekraftindustri, opnå en lokal produktion af komponenter og materialer på 40-60 %, skabe omkring 30.000 nye jobs og indbringe \$16 milliarder i investeringer, så vel som \$5 milliarder i statsindtægter.«

Af selskaber, der har udtrykt interesse i at bygge de nye sydafrikanske kernekraftanlæg – Areva og EDF (Frankrig), Toshiba, Westinghouse Electric, China Guangdong Nuclear Power, Korea Electric Power og Rosatom, kunne alene Rosatom tilbyde at støtte projektet med lempelig finansiering. Rosatom har i øjeblikket projekter for kernekraftværker i flere andre lande, inklusive Indien, Kina, Vietnam, Tyrkiet og Ungarn.

Et ud af hvert niende menneske er sulten

16. september 2014 – En årlig rapport fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), som blev udgivet i dag, skønner, at 805 millioner mennesker lider under »kronisk underernæring«. Flere end en ud af fire personer i Subsaharisk Afrika har ikke mad nok at spise. I Malawi, rapporterer de, er halvdelen af alle børn under fem år væsentligt undervægtige.

Situationen er i særdeleshed akut i Yemen (Obamas primære eksempel på hans »succesrige« krig mod terror), et af de lande i verden, der har den største mangel på fødevarer sikkerhed.

Rapporten siger, at 526 millioner mennesker i Asien, verdens mest befolkede område, ikke har nok at spise.

Rapporten siger, at der har været en global forbedring i forhold til sidste år – hvor rapporten viste, at omkring 842 millioner mennesker gik sultne – takket være forbedring primært i Øst- og Sydasien, med nogen forbedring i Sydamerika og Caribien.

Rapporten kommer forud for et topmøde om fødevarer sikkerhed, som skal afholdes i Rom i næste måned.

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME

Bankunionen vil tage dine penge og dit liv!

VI HAR LØSNINGEN PÅ DEN ØKONOMISKE KRISE:

Glass/Steagall bankopdeling: Skatteydere og bankkunder skal ikke betale for bankers spilletænder

Nyt kreditsystem: Statskreditter til produktive investeringer og økonomisk opbygning

Infrastruktur-Fusionsøkonomi: Transformér økonomien med visionære projekter og fusionskraft

Få hele Schiller Instituttets udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>